

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/31/EU IRÁNYELVE**
(2010. május 19.)
az épületek energiahatékonyságáról
(átdolgozás)
(HL L 153., 2010.6.18., 13. o.)

Módosította:

	Hivatalos Lap		
	Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/844 irányelve (2018. május 30.)	L 156	75	2018.6.19.

Helyesbítette:

► **C1** Helyesbítés, HL L 331., 2014.11.18., 50. o. (2010/31/EU)

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/31/EU
IRÁNYELVE**

(2010. május 19.)

az épületek energiahatékonyságáról

(átdolgozás)

1. cikk

Tárgy

(1) Ezen irányelv előmozdítja az épületek energiahatékonyságának javítását az Unión belül, figyelembe véve a külső klimatikus és a helyi feltételeket, valamint a beltéri klimatikus követelményeket és a költséghatékonyságot is.

(2) Ez az irányelv a következőket illetően állapít meg követelményeket:

- a) közös általános módszertani keret az épületek és önálló rendeltetési egységek integrált energiahatékonyságának kiszámításához;
- b) az új épületek és önálló rendeltetési egységek energiahatékonyságára vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása;
- c) az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása:
 - i. a jelentős felújítás előtt álló meglévő épületekre, önálló rendeltetési egységekre és épületelemekre;
 - ii. a külső térelhatárolókat alkotó, és utólagos beszerelésüket vagy cseréjüket követően a külső térelhatárolók energiahatékonyságát jelentősen befolyásoló épületelemekre; és
 - iii. az épületgépészeti rendszerekre, amikor beszerelésükre, cseréjükre vagy korszerűsítésükre sor kerül;
- d) a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére irányuló nemzeti tervek;
- e) az épületek vagy önálló rendeltetési egységek energetikai tanúsítása;
- f) az épületekben található fűtési és légkondicionáló rendszerek rendszeres helyszíni vizsgálata; és
- g) az energiahatékonysági tanúsítványok és helyszíni vizsgálati jelentések független ellenőrzési rendszere.

3. Az ebben az irányelvben megállapított követelmények minimumkövetelmények, és nem akadályozzák a tagállamokat szigorúbb intézkedések fenntartásában vagy bevezetésében. Ezeknek az intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel. Az intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „épület”: falakkal ellátott, fedett építmény, amelyben energiát használnak a beltéri klíma szabályozására;

▼B

2. „közel nulla energiaigényű épület”: az I. melléklettel összhangban meghatározott, igen magas energiahatékonysággal rendelkező épület. A felhasznált közel nulla vagy nagyon alacsony mennyiségű energiának igen jelentős részben megújuló forrásokból kellene származnia, beleértve a helyszínen vagy a közelben előállított megújuló forrásokból származó energiát is;

▼MI

3. „épülettechnikai rendszer”: az épület vagy önálló rendeltetési egysége helyiségfűtésére, helyiségűtésére, szellőztetésére, használati melegvíz-ellátására, beépített világítására, épületautomatizálására és -szabályozására, helyszíni villamosenergia-termelésére szolgáló műszaki berendezések, vagy ezek kombinációi, ideértve a megújuló energiaforrásokat használó rendszereket is;
- 3a. „épületautomatizálási és -szabályozási rendszer”: olyan rendszer, amely magában foglalja mindazon termékeket, szoftvert és mérnöki szolgáltatásokat, amelyek automatikus vezérlés révén és a kézi működtetés megkönnyítésével elősegíthetik az épülettechnikai rendszerek energiahatékony, gazdaságos és biztonságos üzemeltetését;

▼B

4. „az épület energiahatékonysága”: az épület szokásos használatához kapcsolódó energiaszükséglet kielégítéséhez szükséges energia számított vagy mért mennyisége, amely többek között magában foglalja a fűtéshez, a hűtéshez, a szellőztetéshez, a melegvíz-ellátáshoz és a világításhoz szükséges energiát;
5. „primerenergia”: az a megújuló és nem megújuló forrásból származó energia, amely nem esett át semminemű átalakításon vagy feldolgozási eljáráson;
6. „megújuló forrásokból származó energia”: megújuló, nem fosszilis forrásokból származó energia, nevezetesen szél-, nap-, aerotermikus, geotermikus, hidrotermikus és óceánból nyert energia, vízenergia, biomasszából, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázokból és biogázokból nyert energia;
7. „külső térelhatárolók”: az épület integrált elemei, amelyek az épület belső részeit a külső környezettől elválasztják;
8. „az épület önálló rendeltetési egysége” (továbbiakban: önálló rendeltetési egység): az épületben található olyan rész, szint vagy lakásegység, amelyet önálló használatra terveztek vagy alakítottak át;
9. „épületelem”: épületgépészeti rendszer, illetve a külső térelhatárolók valamely eleme;
10. „jelentős felújítás”: az épület olyan átalakítása, amely
- a külső térelhatárolókat és az épületgépészeti rendszert érintően – a telekárat nem számítva – összköltségében meghaladja az épület értékének 25 %-át; vagy
 - a külső térelhatárolók összfelületének legalább 25 %-át érinti.

A tagállamok választhatnak az a) és a b) lehetőség között;

▼B

11. „európai szabvány”: az Európai Szabványügyi Bizottság, az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság vagy az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet által elfogadott, és nyilvános használatra rendelkezésre bocsátott szabvány;
12. „energiahatékonysági tanúsítvány”: valamely tagállam vagy egy általa kijelölt jogi személy által elismert igazolás, amely jelzi az épületnek vagy önálló rendeltetési egységének a 3. cikkkel összhangban elfogadott módszertan szerint kiszámított energiahatékonyságát;
13. „kapcsolt energiatermelés”: hőenergia és villamos és/vagy mozgási energia egyetlen folyamat során, egyidejűleg történő előállítása;
14. „költségoptimalizált szint”: az energiahatékonyság azon szintje, amely egy épület becsült gazdasági élettartama folyamán a legalacsonyabb költséget eredményezi, amennyiben:
 - a) a legalacsonyabb költséget az energiához kapcsolódó befektetési költségek, a karbantartási és üzemeltetési költségek (ezen belül az energiaköltségek és -megtakarítások, az épület fajtája és adott esetben az előállított energiából származó bevételek), valamint adott esetben az ártalmatlanítási költségek figyelembevételével kell meghatározni; és
 - b) a becsült, ésszerű gazdaságos élettartamot az egyes tagállamok határozzák meg. Ez az épület becsült fennmaradó gazdaságilag ésszerű gazdaságos élettartamát jelenti, ha az egész épületre vonatkozóan határoztak meg az energiateljesítménnyel kapcsolatos követelményeket, vagy az épületelem becsült gazdaságos élettartamára utal, ha az épületelemekre vonatkozóan határoztak meg az energiateljesítménnyel kapcsolatos követelményeket.

A költségoptimalizált szintnek a teljesítőképesség azon szintjei között kell elhelyezkednie, ahol a becsült gazdasági élettartamra vonatkozó költség-haszon elemzés eredménye pozitív;

15. „léghőszigetelő rendszer”: a beltéri légkezelés egy adott formájához szükséges komponensek kombinációja, amely által szabályozható vagy csökkenthető a hőmérséklet;

▼M1

- 15a. „fűtési rendszer”: a beltéri légkezelés egy adott formájához szükséges komponensek olyan kombinációja, melynek révén növelhető a hőmérséklet;
- 15b. „hőfejlesztő berendezés”: a fűtési rendszer azon része, amely az alábbi eljárások közül egy vagy több felhasználásával hasznos hőt állít elő:
 - a) fűtőanyagok elégetése például kazánban;
 - b) az elektromos ellenállásos fűtőrendszer fűtőelemeiben fellépő hőhatás (Joule-hatás);
 - c) a környezeti levegőből, szellőzőberendezésből távozó használt levegőből vagy vízből vagy talajbeli hőforrás(ok)ból való, hőszivattyúval történő hőelvonás;

▼ M1

15c. „energiahatékonyság-alapú szerződés”: a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 27. pontjában meghatározottak szerinti energiahatékonyság-alapú szerződés;

▼ B

16. „kazán”: kazántest-tüzelőegység kombináció, amely az égés során felszabaduló hőt a fűtőközegnek adja át;

17. „effektív névleges teljesítmény”: a gyártó által előírt és garantált maximális leadott hőteljesítmény (kW-ban kifejezve), amely a folyamatos működés során átadható, ugyanakkor megfelel a gyártó által megjelölt hasznos teljesítménynek;

18. „hőszivattyú”: olyan gép, készülék vagy berendezés, amely a természetes közegekből – például a levegőből, a vízből vagy a talajból – hőt vezet át az épületekbe vagy az ipari alkalmazásokba azáltal, hogy megfordítja a hő természetes áramlásának irányát, és így az az alacsonyabb hőmérséklettől a magasabb hőmérséklet felé áramlik. A reverzibilis hőszivattyúk képesek ennek ellenkezőjére is, azaz a hőt az épületből kivonni és a környezetnek átadni;

19. „távfűtés” vagy „távhűtés”: egy központi termelési egységből hálózaton keresztül, gőz, meleg víz vagy hűtött folyadékok formájában, több épület vagy telek számára történő hőenergia-szolgáltatás, légterek vagy ipari folyamatok fűtése vagy hűtése céljából;

▼ M1

20. „szigetüzemben működő mikrorendszer”: a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikke 27. pontjában meghatározottak értelmében vett szigetüzemben működő mikrorendszer.

*2a. cikk***Hosszú távú felújítási stratégia**

(1) Valamennyi tagállam hosszú távú felújítási stratégiát dolgoz ki annak támogatása érdekében, hogy a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állománya felújítás révén 2050-re nagy energiahatékonyságú és dekarbonizált épületállománnyá váljon, megkönnyítve a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását. Valamennyi hosszú távú felújítási stratégiát az alkalmazandó tervezési és jelentéstételi kötelezettségekkel összhangban kell benyújtani, és a stratégiának az alábbiakat kell magában foglalnia:

a) a nemzeti épületállomány áttekintése adott esetben statisztikai mintavétel és a felújított épületek 2020-ban várható aránya alapján;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

▼ **M1**

- b) az épülettípusnak és az éghajlati övezetnek megfelelő költséghatékony felújítási megközelítések meghatározása, figyelembe véve adott esetben az épületek életciklusán belül azokat a releváns pontokat, amikor a beavatkozás szükségessé válik;
- c) olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekkel ösztönözhető az épületek költséghatékony mélyfelújításai, ideértve a szakaszos mélyfelújításokat is, továbbá amelyekkel támogathatók a célzott, költséghatékony intézkedések és felújítások, például az épületfelújítási útlevelek rendszerének szabadon választható bevezetése révén;
- d) azon szakpolitikák és intézkedések áttekintése, amelyek a nemzeti épületállomány legrosszabb teljesítményű szegmenseire, a tulajdonos és bérlő közötti érdekellentétekre és a piac nem megfelelő működésére irányulnak, továbbá azon releváns nemzeti intézkedések felvázolása, amelyek hozzájárulnak az energiaszegénység mérsékléséhez;
- e) valamennyi középületre irányuló szakpolitikák és intézkedések;
- f) az intelligens technológiák és a jól összekapcsolt épületek és közösségek előmozdítását célzó nemzeti kezdeményezések, valamint az építőiparban és az energiahatékonsággal foglalkozó ágazatokban rendelkezésre álló készségek és oktatás áttekintése;
- g) a várható energiamegtakarítás és a szélesebb körű – például az egészséggel, a biztonsággal és a levegőminőséggel kapcsolatos – előnyök tényeken alapuló becslése.

(2) Hosszú távú felújítási stratégiájukban valamennyi tagállam – tekintettel arra a hosszú távú célra, melynek értelmében az Unióban 2050-ig az 1990-es szinthez képest 80-95 %-kal kell csökkenteni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást – intézkedéseket és tagállami szinten megállapított, az előrehaladás mérésére alkalmas mutatókat tartalmazó ütemtervet határoz meg, hogy egyrészt gondoskodik arról, hogy nemzeti épületállományuk nagy energiahatékonságú és dekarbonizált legyen, másrészt megkönnyítse a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását. Az ütemtervben 2030-ra, 2040-re és 2050-re vonatkozóan indikatív mérföldköveket kell megállapítani, és meg kell határozni, hogy e mérföldkövek miként járulnak hozzá a 2012/27/EU irányelv szerinti uniós energiahatékonsági célkitűzések eléréséhez.

(3) Az (1) bekezdésben említett célok eléréséhez szükséges felújításokra irányuló beruházások mozgósítását támogatandó a tagállamok megkönnyítik azon megfelelő mechanizmusok igénybe vételét, amelyekkel:

- a) többek között beruházási platformok vagy csoportok, valamint kis- és középvállalkozások konzorciumai összevonhatnak projekteket, lehetővé téve a beruházói hozzáférést, továbbá, hogy a potenciális ügyfelek számára megoldáscsomagok álljanak rendelkezésre;
- b) csökkenthető a beruházók és a magánszektor számára az energiahatékonsággal összefüggő tevékenységek tekintetében észlelt kockázat;
- c) a közfinanszírozás felhasználható további magánbefektetői források bevonására vagy a piac nem megfelelő működésének kezelésére;
- d) az Eurostat iránymutatásával összhangban iránymutatás nyújtható az energiahatékony középület-állományba történő beruházásokra vonatkozóan; valamint

▼ **M1**

e) hozzáférhető és átlátható eszközök – például egyablakos ügyintézés a fogyasztók számára, valamint energetikai tanácsadási szolgáltatások – biztosíthatók, amelyek révén tanácsadás nyújtható a releváns energiahatékonysági felújításokkal és finanszírozási eszközökkel kapcsolatban.

(4) A Bizottság összegyűjti és legalább a közigazgatási szervek számára közzéteszi az energiahatékonysági felújításokat célzó, sikeres köz- és magánfinanszírozási rendszerekre vonatkozó legjobb gyakorlatokat, valamint az energiahatékonysági felújításokra irányuló kisebb projektek összevonására vonatkozó információkat. A Bizottság azonosítja és közzéteszi a felújításokra irányuló pénzügyi ösztönzőkre vonatkozó fogyasztói szempontú legjobb gyakorlatokat, figyelembe véve a tagállamok között a költséghatékonyság terén meglévő eltéréseket.

(5) Hosszú távú felújítási stratégiájuk kidolgozásának támogatása érdekében valamennyi tagállam nyilvános konzultációt folytat a hosszú távú felújítási stratégiájáról, mielőtt benyújtaná azt a Bizottsághoz. Valamennyi tagállam mellékeli a hosszú távú felújítási stratégiájára vonatkozó nyilvános konzultációja eredményeinek összefoglalóját.

Valamennyi tagállam meghatározza, hogy hosszú távú felújítási stratégiájuk végrehajtása során miként folytatnak inkluzív konzultációt.

(6) Valamennyi tagállam hosszú távú felújítási stratégiája mellékleteként ismerteti a legutolsó hosszú távú felújítási stratégiája végrehajtásának részleteit, beleértve a tervezett szakpolitikákat és intézkedéseket is.

(7) Valamennyi tagállam kitérhet a hosszú távú felújítási stratégiája keretében azon kockázatok kezelésére is, amelyek az energiahatékonysági felújításokat és az épületek élettartamát befolyásoló, tűzbiztonsághoz és intenzív szeizmikus tevékenységhez kapcsolódnak.

▼ **B***3. cikk***Módszertan elfogadása az épületek energiahatékonyságának kiszámításához**

A tagállamok az épületek energiahatékonyságának kiszámításához az I. mellékletben meghatározott közös általános keretnek megfelelő módszertant alkalmaznak.

Ezt a módszertant nemzeti vagy regionális szinten fogadják el.

*4. cikk***Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények meghatározása**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a költségoptimalizált szintek elérése érdekében minimumkövetelményeket határozzanak meg az épületek vagy önálló rendeltetési egységek energiahatékonyságára vonatkozóan. Az energiahatékonyságot a 3. cikkben említett módszertannak megfelelően kell kiszámítani. A költségoptimalizált szinteket az 5. cikkben említett összehasonlító módszertani keretnek megfelelően kell kiszámítani, mihelyt a keret rendelkezésre áll.

▼B

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a költségoptimalizált szintek elérése érdekében minimumkövetelményeket határozzanak meg a külső térelhatárolókat alkotó olyan épületelemekre vonatkozóan, amelyek a cseréjüket vagy átalakításukat követően jelentősen befolyásolják a külső térelhatárolók energiahatékonyságát.

A követelmények meghatározásakor a tagállamok különbséget tehetnek új és meglévő épületek, valamint az épületek különböző fajtái között.

E követelményeknek figyelembe kell venniük az általános beltéri klimatikus körülményeket, hogy elkerülhetők legyenek az esetleges negatív hatások, mint például az elégtelen szellőzés, továbbá a helyi körülményeket, valamint az épület tervezett rendeltetését és korát is.

A tagállamok nem kötelezhetők az energiahatékonyságra vonatkozó olyan minimumkövetelmények meghatározására, amelyek a becsült gazdasági élettartam alatt nem költséghatékonyak.

Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket rendszeres időközönként, legalább ötévente felül kell vizsgálni, és szükség szerint aktualizálni, hogy tükrözzék az építőiparban bekövetkezett műszaki haladást.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem határozzák meg és nem alkalmazzák az (1) bekezdésben említett követelményeket a következő épületfajtáknál:

- a) különleges építészeti vagy történeti értékük miatt, egy kijelölt környezet részeként hivatalosan védett épületek, amelyeknél az energiahatékonyságra vonatkozó bizonyos minimumkövetelmények teljesítése elfogadhatatlan mértékben megváltoztatná jellegzetességüket vagy megjelenésüket;
- b) istentiszteletre vagy vallásos tevékenységekre használt épületek;
- c) legfeljebb kétévi használatra szánt ideiglenes épületek, ipari területek, műhelyek és alacsony energiaszükségletű, nem lakáscélú mezőgazdasági épületek, valamint olyan nem lakáscélú mezőgazdasági épületek, amelyeket az energiahatékonyságról nemzeti ágazati megállapodást kötött ágazat használ;
- d) olyan lakóépületek, amelyeket évente négy hónapnál rövidebb ideig használnak, vagy négy hónapnál rövidebb használatra szánnak, vagy évente korlátozott idejű használatra szánnak, és a várható energiafogyasztás kevesebb, mint 25 %-a azon energiafogyasztásnak, amelyet egész éves használat esetén érnének el;
- e) szabadon álló épületek, amelyek teljes hasznos alapterülete kevesebb, mint 50 m².

5. cikk

Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítása

(1) A Bizottság a 23., 24. és 25. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal 2011. június 30-ig az épületek és épületelemek tekintetében összehasonlító módszertani keretet határoz meg az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámításához.

▼B

Az összehasonlító módszertani keretet a III. melléklettel összhangban hozzák létre, és az különbséget tesz új és meglévő épületek, valamint az épületek különböző fajtái között.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés szerint meghatározott összehasonlító módszertani keret és a vonatkozó paraméterek – mint például az éghajlati adottságok és az energia-infrastruktúra gyakorlati hozzáférhetősége – alapján kiszámítják az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeit, és a számítás eredményeit összevetik az energiahatékonyságra vonatkozó, hatályos minimumkövetelményekkel.

A tagállamok jelentik a Bizottságnak a számításokhoz felhasznált valamennyi inputadatot és előfeltevést, valamint e számítások eredményeit. A jelentést belefoglalhatják a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe. A tagállamok rendszeres időközönként, legalább ötévente nyújtják be az említett jelentéseket a Bizottságnak. Az első jelentést 2012. június 30-ig kell benyújtani.

(3) Ha a (2) bekezdésnek megfelelően elvégzett összehasonlítás azt mutatja, hogy az energiahatékonyságra vonatkozó, hatályos minimumkövetelmények jelentős mértékben kevésbé energiahatékonyak az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinél, az érintett tagállam ezt a különbséget a Bizottság felé a (2) bekezdésben említett jelentés részeként írásban megindokolja, és ehhez – amennyiben az eltérés nem indokolható – egy tervet csatol, amely megfelelő lépéseket vázol fel az eltérésnek az energiahatékonyságra vonatkozó követelmények következő, a 4. cikk (1) bekezdése szerinti felülvizsgálatáig történő jelentős csökkentésére.

(4) A Bizottság jelentést tesz közzé a tagállamok által az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjének elérése terén tett haladásról.

▼M1*6. cikk***Új épületek**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az új épületek teljesítsék az energiahatékonyságra vonatkozóan a 4. cikkel összhangban meghatározott minimumkövetelményeket.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról az új épületek esetében, hogy még a kivitelezés kezdete előtt figyelembe vegyék a nagy hatékonyságú alternatív rendszerek – amennyiben rendelkezésre állnak – műszaki, környezetvédelmi és gazdasági megvalósíthatóságát.

▼B*7. cikk***Meglévő épületek**

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az épületek jelentős felújítása során javuljon az épület vagy a felújított épületrész energiahatékonysága annak érdekében, hogy teljesüljenek az energiahatékonyságra vonatkozóan, a 4. cikkel összhangban meghatározott minimumkövetelmények, amennyiben ez műszaki, funkcionális és gazdasági szempontból megvalósítható.

▼B

A követelményeket a felújított épület vagy önálló rendeltetési egység egészére kell alkalmazni. Kiegészítésként vagy alternatívaként a követelmények a felújított épületelemekre is alkalmazhatók.

A tagállamok, ezenkívül, megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a külső térelhatárolókat alkotó olyan épületelemek, amelyek jelentősen befolyásolják a külső térelhatárolók energiahatékonyságát, átalakításukat vagy cseréjüket követően teljesítsék az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket, amennyiben ez műszaki, funkcionális és gazdasági szempontból megvalósítható.

A tagállamok ezeket az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelményeket a 4. cikkel összhangban határozzák meg.

▼M1

A tagállamok a jelentős felújítás alá vont épületekkel kapcsolatban ösztönzik a nagy hatékonyságú alternatív rendszerek alkalmazását, amennyiben ez műszakilag, funkcionálisan és gazdaságilag megvalósítható, továbbá figyelembe veszik az egészséges beltéri klimatikus körülményeket, a tűzbiztonságot és az intenzív szeizmikus tevékenységhez kapcsolódó kockázatokat.

*8. cikk***Épülettechnikai rendszerek, elektromos közlekedés, okosépület-mutató**

(1) Az épülettechnikai rendszerek energiafelhasználásának optimalizálása érdekében a tagállamok rendszerkövetelményeket határoznak meg a meglévő épületekbe beépített épülettechnikai rendszerek általános energiahatékonysága, megfelelő telepítése, valamint megfelelő méretezése, beállítása és ellenőrzése tekintetében. A tagállamok ezeket a rendszerkövetelményeket az új épületekre is alkalmazhatják.

Rendszerkövetelményeket kell meghatározni az új épülettechnikai berendezésekre, azok cseréjére és korszerűsítésére vonatkozóan, és alkalmazni kell azokat, amennyiben ez műszaki, funkcionális és gazdasági szempontból megvalósítható.

A tagállamok előírják, hogy – amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – az új épületeket olyan önszabályozó készülékekkel kell felszerelni, amelyekkel minden egyes szobában, vagy indokolt esetben az épületegység meghatározott fűtött zónájában önállóan szabályozható a hőmérséklet. Meglévő épületek esetében azt kell előírni, hogy az ilyen önszabályozó készülékeket a hőfejlesztők cseréjekor kell beszerezni, amennyiben az műszakilag és gazdaságilag megvalósítható.

(2) Az új építésű és a jelentős felújítás alá vont, tíznél több parkolóhellyel rendelkező, nem lakáscélú épületek esetében a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi esetekben legalább egy, a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében vett töltőpont, továbbá minden ötödik parkolóhelyen olyan elektromos kábelt fogadó létesítmény – nevezetesen az elektromos kábelek elvezetésére szolgáló szerkezetek – kerüljenek telepítésre, amely lehetővé teszi elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok későbbi időpontban való telepítését:

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

▼ **M1**

- a) a parkoló az épületen belül helyezkedik el, és – a jelentős felújítás alá vont épületek esetében – a felújítási munkálatok a parkolóra vagy az épület elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek; vagy
- b) a parkoló közvetlenül az épület mellett helyezkedik el, és – a jelentős felújítás alá vont épületek esetében – a felújítási munkálatok a parkolóra vagy a parkoló elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek.

A Bizottság 2023. január 1-jéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az épületekre vonatkozó uniós szakpolitika milyen lehetséges mértékben tud hozzájárulni az elektromos közlekedés előmozdításához, és e vonatkozásban adott esetben javaslatot tesz megfelelő intézkedésekre.

(3) A több mint húsz parkolóhellyel rendelkező, nem lakáscélú épületek tekintetében a tagállamok 2025. január 1-ig meghatározzák a telepítendő töltőpontok minimális számára vonatkozó követelményeket.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2) és a (3) bekezdésben említett követelményeket nem határozzák meg vagy nem alkalmazzák a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ melléklete I. címének értelmében vett kis- és közép vállalkozások tulajdonában vagy használatában lévő épületekre.

(5) Az új építésű és a jelentős felújítás alá vont, tíznél több parkolóhellyel rendelkező lakóépületek esetében a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi esetekben minden parkolóhelyen olyan elektromos kábelt fogadó létesítmény – nevezetesen az elektromos kábelek elvezetésére szolgáló szerkezetek – kerüljön telepítésre, amely lehetővé teszi elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok későbbi időpontban való telepítését:

- a) a parkoló az épületen belül helyezkedik el, és – a jelentős felújítás alá vont épületek esetében – a felújítási munkálatok a parkolóra vagy az épület elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek; vagy
- b) a parkoló közvetlenül az épület mellett helyezkedik el, és – a jelentős felújítás alá vont épületek esetében – a felújítási munkálatok a parkolóra vagy a parkoló elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek.

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2), a (3) és az (5) bekezdést bizonyos épületfajták esetében nem alkalmazzák, amennyiben:

- a) tekintettel a (2) és az (5) bekezdésre, az építési engedély iránti kérelmet vagy az azzal egyenértékű kérelmet 2021. március 10-ig nyújtottak be;
- b) az elektromos kábelt fogadó létesítmény szigetüzemben működő mikrorendszereken alapulna, vagy ha az épületek az EUMSZ 349. cikke értelmében vett legkülső régiókban találhatóak, amennyiben ez jelentős problémákat okozna a helyi energiarendszer üzemeltetésében és veszélyeztetné a helyi hálózat stabilitását;
- c) a töltésre szolgáló elektromos kábel és elektromos kábelt fogadó létesítmény telepítésének a költsége meghaladja a jelentős felújítás alá vont épület felújítása összköltségének 7 %-át;

⁽¹⁾ A Bizottság ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és közép vállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

▼ **M1**

d) az adott középület a 2014/94/EU irányelv átültetéséből adódóan már hasonló követelmények hatálya alá tartozik.

(7) A tagállamok – a tagállamok ingatlanjogát és ingatlanbérletekre vonatkozó jogát nem érintve – intézkedéseket hoznak abból a célból, hogy az új és a meglévő lakó- és nem lakáscélú épületekben egyszerűbbé tegyék a töltőpontok kiépítését, valamint többek között engedélyezési és jóváhagyási eljárásokkal elhárítsák az esetleges szabályozási akadályokat.

(8) A tagállamok megvizsgálják, hogy szükség van-e az épületekre, a környezetbarát és zöld mobilitásra és a várostervezésre vonatkozó koherens szakpolitikákra.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy épületechnikai rendszer telepítésekor, cseréjekor vagy korszerűsítésekor a megváltoztatott résznek és adott esetben a megváltoztatott rendszer egészének általános energiahatékonysága értékelésre kerüljön. Az eredményeket dokumentálni kell és továbbítani kell az épület tulajdonosának, hogy azok az e cikk (1) bekezdésében meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés ellenőrzése, valamint az energiahatékonysági tanúsítványok kiállítása céljából mindenkor rendelkezésre álljanak és felhasználhatók legyenek. A 12. cikket nem érintve a tagállamok döntenek el, hogy előírják-e új energiahatékonysági tanúsítvány kiállítását.

(10) A Bizottság 2019. december 31-ig a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el annak érdekében, hogy az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérésére szolgáló önkéntes közös uniós rendszer létrehozásával kiegészítse ezt az irányelvet. A mérésnek annak értékelésén kell alapulnia, hogy az épület vagy épületegység milyen mértékben alkalmas egyrészt arra, hogy működése igazodjon a használó igényeihez és a hálózathoz, másrészt energiahatékonyságának és általános teljesítményének javítására.

Az Ia. melléklettel összhangban az épületek okos funkciók fogadására való alkalmasságának mérésére szolgáló önkéntes közös uniós rendszer keretében:

- a) meg kell határozni az okosépület-mutató fogalmát, valamint
- b) ki kell dolgozni az okosépület-mutató kiszámításának módszertanát.

(11) A Bizottság 2019. december 31-ig, az érintett érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben egyrészt részletezi az e cikk (10) bekezdésében említett rendszer hatékony megvalósításának technikai részleteit, beleértve egy nemzeti szintű, kötelezettségekkel nem járó próbaszakasz menetrendjét is, másrészt egyértelművé teszi, hogy e rendszer hogyan egészíti ki a 11. cikkben említett energiahatékonysági tanúsítványokat.

Ezt a végrehajtási jogi aktust a 26. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼ **B***9. cikk***Közel nulla energiaigényű épületek**

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy:
 - a) 2020. december 31-ig valamennyi új épület közel nulla energiaigényű épület legyen; és

▼B

b) 2018. december 31. után a hatóságok által használt vagy tulajdonukban levő új épületek közel nulla energiaigényű épületek legyenek.

A tagállamok nemzeti terveket készítenek a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére. Ezek a nemzeti tervek tartalmazhatnak az épületfajta szerint differenciált célokat is.

(2) A tagállamok továbbá – a közszektor útmutató példáját követve – szakpolitikákat dolgoznak ki, és intézkedéseket hoznak – mint például célok meghatározása – az épületek átalakításának ösztönzése érdekében, amelyeket közel nulla energiaigényű épületekké újítanak fel, és erről tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett nemzeti terveikben.

(3) A nemzeti tervek többek között a következő elemeket tartalmazzák:

a) a közel nulla energiaigényű épületek fogalm meghatározása tagállami alkalmazásának gyakorlati részletei, amelyek tükrözik a nemzeti, regionális és helyi feltételeket, és számszerű mutatót tartalmaznak a kWh/m²/év egységben kifejezett primerenergia-fogyasztásra vonatkozóan. A primerenergia-fogyasztás meghatározásához felhasznált, a primerenergiával kapcsolatos tényezők alapulhatnak a nemzeti, regionális és helyi átlagértékeken, és figyelembe vehetik a vonatkozó európai szabványokat is;

b) időközi célok az új épületek energiahatékonyságának 2015-ig történő javítására vonatkozóan, az (1) bekezdés végrehajtásának előkészítésére tekintettel;

c) információ a közel nulla energiaigényű épületek kivitelezését ösztönző, az (1) és (2) bekezdéssel összefüggésben elfogadott szakpolitikákról és pénzügyi vagy egyéb intézkedésekről, beleértve a 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése és ezen irányelv 6. és 7. cikke kontextusában a megújuló forrásból származó energia új és jelentős felújítás alatt álló, meglévő épületekben való felhasználására vonatkozó nemzeti követelmények és intézkedések részleteit is.

(4) A Bizottság értékeli az (1) bekezdésben említett nemzeti terveket, mindenekelőtt a tagállamok által ezen irányelv célkitűzéseivel kapcsolatban tervezett intézkedések megfelelőségét. A Bizottság – kellően figyelembe véve a szubszidiaritás elvét – további konkrét információt kérhet az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeket illetően. Ebben az esetben az érintett tagállam a Bizottság kérelmét követő kilenc hónapon belül benyújtja a kért információt, vagy módosításokat javasol. Értékelését követően a Bizottság ajánlást bocsáthat ki.

(5) A Bizottság 2012. december 31-ig és azt követően, háromévente jelentést tesz közzé a közel nulla energiaigényű épületek számának növelése terén elért tagállami haladásról. E jelentés alapján a Bizottság cselekvési tervet dolgoz ki, és szükség szerint intézkedéseket javasol az említett épületek számának növelésére és a legjobb gyakorlatok ösztönzésére a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való költséghatékony átalakítását illetően.

▼B

(6) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeket konkrét és indokolt esetekben, amennyiben a szóban forgó épület gazdaságos élettartamára vonatkozó költség-haszon elemzés eredménye negatív. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a vonatkozó jogszabályok alapelveiről.

*10. cikk***Pénzügyi ösztönzők és piaci akadályok**

(1) Annak fényében, hogy fontos megfelelő finanszírozást és egyéb eszközöket biztosítani az épületek energiahatékonysága és a közel nulla energiaigényű épületekre való áttérés előmozdításához, a tagállamok megfelelő lépéseket tesznek a legrelevánsabb ilyen eszközök megfontolására a nemzeti körülmények fényében.

(2) A tagállamok 2011. június 30-ig összeállítják az ezen irányelv által előírtakon kívüli, már meglévő – és adott esetben javasolt – azon intézkedések és eszközök listáját, a pénzügyi jellegűeket is beleértve, amelyek előmozdítják ezen irányelv célkitűzéseit.

A tagállamok ezt a listát háromévente frissítik. A tagállamok ezeket a listákat közlik a Bizottsággal, amit megtehetnek a listáknak a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe való belefoglalásával is.

(3) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdésben említett, listába foglalt meglévő és javasolt intézkedések, valamint a releváns uniós eszközök hatékonyságát ezen irányelv végrehajtásának támogatása szempontjából. Ezen vizsgálat alapján, és a szubszidiaritás elvét is kellően figyelembe véve, a Bizottság tanácsot adhat vagy ajánlásokat tehet az egyedi tagállami rendszereket és az uniós és nemzetközi pénzügyi intézményekkel való együttműködést illetően. A Bizottság a vizsgálatát és az esetleges tanácsokat vagy ajánlásokat belefoglalhatja a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (5) bekezdésében említett, a tagállami energiahatékonysági tervekről szóló jelentésébe.

(4) A Bizottság – adott esetben – kérésre segítséget nyújt a tagállamoknak az épületek – különösen a már meglévő épületek – energiahatékonyságának növelésére irányuló nemzeti vagy regionális pénzügyi támogatási programok létrehozásához azáltal, hogy támogatja a felelős nemzeti vagy regionális hatóságok vagy szervek között a legjobb gyakorlatok cseréjét.

(5) Az ezen irányelv végrehajtását támogató finanszírozás javítása érdekében, a szubszidiaritás elvének kellő figyelembevételével a Bizottság – lehetőleg 2011-ig – elemzést nyújt be különösen az alábbiakról:

- a) azon, strukturális alapokból származó pénzeszközök és keretprogramok hatékonysága, szintjének megfelelő volta és ténylegesen felhasznált összege, amelyeket az épületek, különösen a lakóépületek energiahatékonyságának növelésére használtak fel;
- b) az EBB-től és egyéb közjogi pénzügyi intézményektől származó pénzeszközök felhasználásának hatékonysága;

▼B

- c) az uniós és tagállami finanszírozás, valamint az energiahatékonyságba történő beruházást ösztönözni képes egyéb támogatási formák összehangolása, és az ilyen pénzeszközök alkalmassága az uniós célkitűzések teljesítésére.

Az említett elemzés alapján és a többéves pénzügyi kerettel összhangban a Bizottság ezt követően – amennyiben indokoltnak tartja – javaslatokat nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak uniós eszközök tekintetében.

▼M1

(6) A tagállamok az épület-felújítás során megvalósítandó energiahatékonyság-javításra irányuló pénzügyi intézkedéseket a megcélzott vagy megvalósult energiamegtakarításhoz kötik, melyet a következő kritériumok közül egy vagy több alkalmazásával kell meghatározni:

- a) a felújítás céljából használt berendezés vagy anyag energetikai jellemzője, amely esetben a felújítás céljából felhasznált berendezést vagy anyagot olyan szakembernek kell telepítenie, aki rendelkezik a megfelelő szintű minősítéssel vagy képesítéssel;
- b) az épületeken belüli energiamegtakarítás kiszámításához használt szabványos értékek;
- c) a felújítással elért javulás, a felújítás előtt, illetve után kiállított energiahatékonysági tanúsítványok összehasonlításának tükrében;
- d) energetikai audit eredményei;
- e) az energetikai jellemző javulását jelző, más releváns, átlátható és arányos módszerrel végzett vizsgálat eredményei.

(6a) Az energiahatékonysági tanúsítványok nyilvántartására szolgáló adatbázisoknak lehetővé kell tenniük az érintett épületek mért vagy számított energiafelhasználására vonatkozó adatok gyűjtését, ideértve legalább azokat a középületeket, amelyekre vonatkozóan a 12. cikk szerint kiállították a 13. cikkben említett energiahatékonysági tanúsítványt.

(6b) Kérésre statisztikai és kutatási célból, valamint az épület tulajdonosa részére rendelkezésre kell bocsátani legalább az uniós és nemzeti adatvédelmi követelményeknek megfelelő aggregált és anonimizált adatokat.

▼B

(7) Ezen irányelv rendelkezései nem akadályozzák meg a tagállamokat abban, hogy olyan új épületekhez, felújításokhoz vagy épületelemekhez is ösztönzőket nyújtsanak, amelyek meghaladják a költségoptimalizált szinteket.

*11. cikk***Energiahatékonysági tanúsítványok**

(1) A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést az épületek energiahatékonyságát igazoló tanúsítási rendszer létrehozására. Az energiahatékonysági tanúsítványnak tartalmaznia kell az épület energiahatékonyságára vonatkozó adatokat és olyan referenciaértékeket is, mint például az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények, annak érdekében, hogy az épület vagy önálló rendeltetési egység tulajdonosai vagy bérlői annak energiahatékonyságát összehasonlíthassák és értékelhessék.

▼B

Az energiahatékonysági tanúsítvány további információt is tartalmazhat, például a nem lakáscélú épületek esetében az éves energiafogyasztásról és a megújuló forrásokból származó energiának a teljes energiafogyasztásban képviselt arányáról.

(2) Az energiahatékonysági tanúsítvány ajánlásokat tartalmaz az épület vagy önálló rendeltetési egység energiahatékonyságának költségoptimalizált vagy költséghatékony növelésére, kivéve, ha ilyen fejlesztésre nincs ésszerű lehetőség a hatályos, energiahatékonyságra vonatkozó követelményekhez képest.

Az energiahatékonysági tanúsítvány ajánlásai az alábbiakra terjednek ki:

a) a külső térelhatárolók vagy az épületgépészeti rendszer(ek) jelentős mértékű felújításával összefüggő intézkedések; és

b) intézkedések a külső térelhatárolók vagy az épületgépészeti rendszer(ek) jelentős mértékű felújításában nem érintett, önálló épületelemekkel kapcsolatban.

(3) Az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlásoknak az adott épület szempontjából műszakilag megvalósíthatóknak kell lenniük, és becslést is nyújthatnak a megtérülési időszakok intervallumára vagy az épület gazdasági élettartama alatti költség-haszon arányra vonatkozóan.

(4) Az energiahatékonysági tanúsítványban szerepel, hogy a tulajdonos vagy a bérlő hol kaphat részletesebb tájékoztatást, többek között az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlások költséghatékonyságával kapcsolatban. A költséghatékonyság értékelésének egységes feltételrendszeren kell alapulnia, így például a megtakarított energiamentiség és az érvényes energiaárak értékelésén, valamint előzetes költség-előrejelzésen. Ezenkívül, a tanúsítvány tájékoztatást nyújt az ajánlások végrehajtásához teendő lépésekről is. Egyéb kapcsolódó témákról – így például energiaauditokról, pénzügyi és egyéb jellegű ösztönzőkről és finanszírozási lehetőségekről – is nyújtható tájékoztatás a tulajdonosnak vagy a bérlőnek.

(5) A nemzeti szabályokra is figyelemmel, a tagállamok arra ösztönzik a hatóságokat, hogy vegyék figyelembe azt a vezető szerepet, amelyet az épületek energiahatékonyságának terén játszaniuk kellene, többek között a tulajdonukban lévő épületekre vonatkozóan kiállított energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlásoknak a tanúsítvány érvényességi ideje alatt történő végrehajtásával.

(6) Az önálló rendeltetési egységekre vonatkozó tanúsítvány a következőkön alapulhat:

a) az egész épületre vonatkozó közös tanúsítvány; vagy

b) egy másik, ugyanabban az épületben található, ugyanolyan energiareleváns jellemzőkkel rendelkező, reprezentatív önálló rendeltetési egység értékelése.

(7) Különálló családi házak tanúsítványa más, hasonló tervezésű és méretű, hasonló tényleges energiahatékonyság-minőségű épület értékelésén is alapulhat, amennyiben az ilyen megfelelést az energiahatékonysági tanúsítványt kiállító szakértő garantálni tudja.

▼B

(8) Az energiahatékonysági tanúsítvány érvényessége nem haladhatja meg a tíz évet.

(9) A Bizottság az érintett ágazatokkal konzultálva, 2011-ig önkéntes közös európai uniós tanúsítási rendszert fogad el a nem lakáscélú épületek energiahatékonyságára vonatkozóan. Az intézkedést a 26. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A tagállamokat ösztönzik ezen rendszernek az elismerésére, illetve használatára, vagy egy részének a használatára, a nemzeti körülményekhez igazítva.

*12. cikk***Energiahatékonysági tanúsítványok kiállítása**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy energiahatékonysági tanúsítványt állítsanak ki az alábbiak számára:

a) felépült, értékesített vagy új bérlőnek bérbe adott épületek vagy önálló rendeltetési egységek; és

▼C1

b) olyan épületek, amelyeknek 500 m²-nél nagyobb hasznos alapterületét valamely hatóság foglalja el.

▼B

Nem alkalmazandó az energiahatékonysági tanúsítvány kiállítására vonatkozó követelmény, amennyiben az épületre vagy az önálló rendeltetési egységre vonatkozó tanúsítvány – amelyet a 2002/91/EK irányelvvel vagy ezen irányelvvel összhangban állítottak ki – rendelkezésre áll és érvényes.

(2) A tagállamok előírják, hogy az épületek vagy önálló rendeltetési egységek felépítésekor, értékesítésekor vagy bérbeadásakor az energiahatékonysági tanúsítványt vagy annak másolatát be kell mutatni a leendő új bérlőnek vagy vevőnek, és át kell adni a vevőnek vagy az új bérlőnek.

(3) Amennyiben egy épület a felépítést megelőzően kerül értékesítésre vagy bérbeadásra, a tagállamok az (1) és (2) bekezdéstől eltérve, megkövetelhetik az eladótól, hogy mutassa be a jövőbeli energiahatékonyságának értékelését; ebben az esetben az energiahatékonysági tanúsítványt legkésőbb akkor kell kiállítani, mihelyt felépült az épület.

(4) A tagállamok előírják, hogy

- az energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épületek,
- az energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épületekben lévő önálló rendeltetési egységek, és
- az energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező önálló rendeltetési egységek

értékesítésre vagy bérbeadásra kínálásakor a kereskedelmi médiában megjelenő hirdetésekben szerepeljen az épület vagy az önálló rendeltetési egység energiahatékonysági tanúsítványában feltüntetett energiahatékonyság-mutató, ahol ez alkalmazható.

(5) E cikk rendelkezéseit a közös tulajdonra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban kell végrehajtani.

▼B

(6) A tagállamok a 4. cikk (2) bekezdésében említett épületfajtákat kizárhatják ezen cikk (1), (2), (4) és (5) bekezdésének alkalmazásából.

(7) Az energiahatékonysági tanúsítványoknak a bírósági eljárások tekintetében fennálló lehetséges joghatásait a nemzeti szabályokkal összhangban kell meghatározni.

*13. cikk***Az energiahatékonysági tanúsítvány kihelyezése**

(1) ►**C1** A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy amennyiben egy, a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban kiállított energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épületnek 500 m²-nél nagyobb hasznos alapterületét hatóságok foglalják el, ◀ és azt a közönség rendszeresen látogatja, az energiahatékonysági tanúsítványt helyezték ki a nyilvánosság számára jól látható helyre.

2015. július 9-én ezt az 500 m²-es küszöbértéket 250 m²-re kell csökkenteni.

(2) A tagállamok előírják, hogy amennyiben egy, a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiállított energiahatékonysági tanúsítvánnyal rendelkező épület 500 m²-nél nagyobb hasznos alapterületét a közönség rendszeresen látogatja, az energiahatékonysági tanúsítványt helyezték ki a nyilvánosság számára jól látható helyre.

(3) E cikk rendelkezései nem terjednek ki az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt ajánlások kifüggesztésének kötelezettségére.

▼M1*14. cikk***Fűtési rendszerek helyszíni vizsgálata**

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bevezessék a fűtési rendszerekre vagy kombináltan helyiségfűtésre és szellőztetésre szolgáló, 70 kW-nál jelentős effektív névleges teljesítményű rendszerek hozzáférhető részeinek – például az épületek fűtéséhez használt hőfejlesztő berendezéseknek, vezérlőrendszereknek és keringető szivattyú(k)nak – a rendszeres helyszíni vizsgálatát. A helyszíni vizsgálatnak ki kell terjednie a hőfejlesztő berendezés hatékonyságának és az épület fűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelésére, továbbá adott esetben annak vizsgálatára, hogy a fűtési rendszer vagy a kombinált helyiségfűtési és szellőzőrendszer teljesítménye tipikus vagy átlagos üzemelési feltételek mellett milyen mértékben optimalizálható.

Amennyiben a fűtési rendszerben vagy a kombinált helyiségfűtési és szellőzőrendszerben az épületre vonatkozó fűtési követelmények tekintetében az e bekezdés szerint elvégzett helyszíni vizsgálat óta nem történt változás, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem írják elő a hőfejlesztő berendezés méretezése értékelésének megismétlését.

(2) Mentessülnek az (1) bekezdésben foglalt követelmények alól azok az épülettechnikai rendszerek, amelyek kifejezetten valamely meghatározott energiahatékonysági kritérium vagy meghatározott szintű energiahatékonyság-növekedésről szóló szerződéses megállapodás – például az

▼ M1

energiahatékonyság-alapú szerződés – hatálya alá tartoznak, vagy amelyeket közműszolgáltató hálózatüzemeltető üzemeltet, és ezért a rendszeroldali teljesítménymérési intézkedések hatálya alá tartoznak, feltéve, hogy az említett megközelítés összesített hatása egyenértékű az (1) bekezdés hatásával.

(3) Az (1) bekezdés alternatívájaként, és feltéve, hogy az összesített hatás egyenértékű az (1) bekezdés hatásával, a tagállamok dönthetnek olyan intézkedések bevezetése mellett, melyek célja annak biztosítása, hogy a felhasználók tanácsot kapjanak a hőfejlesztő cseréjére, a fűtési rendszer vagy a kombinált helyiségfűtési és szellőzőrendszer egyéb módosításaira és az említett rendszerek hatékonyságának és megfelelő méretének értékelését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan.

Az e bekezdés első albekezdésében említett alternatív intézkedések alkalmazását megelőzően valamennyi tagállam dokumentálja a Bizottságnak benyújtott jelentésében az említett intézkedések hatásának az (1) bekezdésben említett intézkedések hatásával való egyenértékűségét.

Az említett jelentést a vonatkozó tervezési és jelentéstételi kötelezettségekkel összhangban kell benyújtani.

(4) A tagállamok meghatározzák azokat a követelményeket, amelyekkel biztosítható, hogy – amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – a 290 kW-nál jelentős effektív névleges teljesítményű fűtési rendszerrel vagy kombinált fűtési rendszerekkel vagy kombinált helyiségfűtési és szellőzőrendszerekkel rendelkező, nem lakáscélú épületek 2025-re fel legyenek szerelve épületautomatizálási és -szabályozási rendszerekkel.

Az épületautomatizálási és -szabályozási rendszereknek alkalmasaknak kell lenniük a következőkre:

- a) az energiafelhasználás folyamatos ellenőrzése, naplózása, elemzése és kiigazításának lehetővé tétele;
- b) az épület energiahatékonyságának értékelése, az épülettechnikai rendszerek hatékonyságcsökkenésének feltárása, a berendezések vagy az épülettechnikai rendszer kezeléséért felelős személy tájékoztatása az energiahatékonyság javításának lehetőségeiről; valamint
- c) az összekapcsolt épülettechnikai rendszerekkel vagy az épületen belüli más készülékekkel való kommunikáció lehetővé tétele, valamint átjárhatóság az épülettechnikai rendszerekkel, függetlenül a különböző típusú jogvédett technológiáktól, berendezésektől és gyártóktól.

(5) A tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy a lakóépületek fel legyenek szerelve a következőkkel:

- a) folyamatos elektronikus felügyeleti funkció, amely méri a rendszer hatékonyságát és tájékoztatja az épület tulajdonosát vagy kezelőjét, ha a hatékonyság jelentősen csökkent és ha szükség van a rendszer karbantartására; valamint
- b) hatékony ellenőrző funkciók az energiatermelési, -elosztási, -tárolási és -felhasználási optimum elérése érdekében.

(6) A (4) vagy (5) bekezdésnek megfelelő épületek mentesülnek az (1) bekezdésben foglalt követelmények alól.

▼ M1

15. cikk

Légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálata

(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bevezessék a 70 kW-nál jelentős effektív névleges teljesítményű légkondicionáló rendszerek, illetve kombinált légkondicionáló és szellőzőrendszerek hozzáférhető részeinek rendszeres helyszíni vizsgálatát. A helyszíni vizsgálatnak ki kell terjednie a légkondicionáló rendszer hatékonyságának és az épület hűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelésére, továbbá adott esetben annak vizsgálatára, hogy a légkondicionáló rendszer, illetve a kombinált légkondicionáló és szellőzőrendszer teljesítménye tipikus vagy átlagos üzemelési feltételek mellett milyen mértékben optimalizálható.

Amennyiben a légkondicionáló rendszerben vagy kombinált légkondicionáló és szellőzőrendszerben, illetve az épületre vonatkozó hűtési követelmények tekintetében az e bekezdés szerint elvégzett helyszíni vizsgálat óta nem történt változás, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem írják elő a légkondicionáló rendszer méretezése értékelésének megismétlését.

Azok a tagállamok, amelyek az 1. cikk (3) bekezdése értelmében szigorúbb követelményeket alkalmaznak, mentesülnek a Bizottság értesítésére vonatkozó kötelezettség alól.

(2) Mentésülnek az (1) bekezdésben foglalt követelmények alól azok az épülettechnikai rendszerek, amelyek kifejezetten valamely meghatározott energiahatékonysági kritérium vagy meghatározott szintű energiahatékonyság-növekedésről szóló szerződéses megállapodás – például az energiahatékonyság-alapú szerződés – hatálya alá tartoznak, vagy amelyeket közmu­szolgáltató vagy hálózatüzemeltető üzemeltet, és ezért a rendszeroldali teljesítménymérési intézkedések hatálya alá tartoznak, feltéve, hogy e megközelítés összesített hatása egyenértékű az (1) bekezdés hatásával.

(3) Az (1) bekezdés alternatívájaként, és feltéve, hogy az összesített hatás egyenértékű az (1) bekezdés hatásával, a tagállamok dönthetnek olyan intézkedések bevezetése mellett, melyek célja annak biztosítása, hogy a felhasználók tanácsot kapjanak a légkondicionáló rendszer, valamint a kombinált légkondicionáló és szellőzőrendszer cseréjére, annak egyéb módosításaira vagy az említett rendszerek hatékonyságának és megfelelő méretének értékelését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan.

Az e bekezdés első albekezdésében említett alternatív intézkedések alkalmazását megelőzően valamennyi tagállam dokumentálja a Bizottságnak benyújtott jelentésében az említett intézkedések hatásának az (1) bekezdésben említett intézkedések hatásával való egyenértékűségét.

Az említett jelentést a vonatkozó tervezési és jelentéstételi kötelezettségekkel összhangban kell benyújtani.

(4) A tagállamok meghatározzák azokat a követelményeket, amelyekkel biztosítható, hogy – amennyiben műszakilag és gazdaságilag megvalósítható – a 290 kW-nál jelentős effektív névleges teljesítményű légkondicionáló rendszerrel vagy kombinált légkondicionáló és szellőzőrendszerrel rendelkező, nem lakáscélú épületek 2025-re fel legyenek szerelve épületautomatizálási és -szabályozási rendszerekkel.

▼ M1

Az épületautomatizálási és -szabályozási rendszereknek alkalmasaknak kell lenniük a következőkre:

- a) az energiafelhasználás folyamatos ellenőrzése, naplózása, elemzése és kiigazításának lehetővé tétele;
- b) az épület energiahatékonyságának értékelése, az épülettechnikai rendszerek hatékonyságcsökkenésének feltárása, a berendezések vagy az épülettechnikai rendszer kezeléséért felelős személy tájékoztatása az energiahatékonyság javításának lehetőségeiről; valamint
- c) az összekapcsolt épülettechnikai rendszerekkel vagy az épületen belüli más készülékekkel való kommunikáció lehetővé tétele, valamint átjárhatóság az épülettechnikai rendszerekkel, függetlenül a különböző típusú jogvédett technológiáktól, berendezésektől és gyártóktól.

(5) A tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy a lakóépületek fel legyenek szerelve a következőkkel:

- a) folyamatos elektronikus felügyeleti funkció, amely méri a rendszer hatékonyságát és tájékoztatja az épület tulajdonosát vagy kezelőjét, ha a hatékonyság jelentősen csökkent és ha szükség van a rendszer karbantartására, valamint
- b) hatékony ellenőrző funkciók az energiatermelési, -elosztási, -tárolási és -felhasználási optimum elérése érdekében.

(6) A (4) vagy (5) bekezdésnek megfelelő épületek mentesülnek az (1) bekezdésben foglalt követelmények alól.

▼ B*16. cikk***Jelentések a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatáról**

(1) A fűtési vagy légkondicionáló rendszerek minden egyes helyszíni vizsgálatát követően vizsgálati jelentést kell kiállítani. A vizsgálati jelentésnek tartalmaznia kell a 14. vagy 15. cikkel összhangban elvégzett helyszíni vizsgálat eredményét, és ajánlásokat kell meghatározni az ellenőrzött rendszer energiahatékonyságának költséghatékony javítására vonatkozóan.

Az ajánlások alapulhatnak a megvizsgált rendszer energiahatékonyságának a legjobb, rendelkezésre álló, megvalósítható rendszerrel és egy olyan, hasonló típusú rendszerrel való összehasonlításán, amelynek minden releváns alkotóeleme eléri az irányadó jogszabály által előírt energiahatékonysági szintet.

(2) A helyszíni vizsgálati jelentést átadják az épület tulajdonosának vagy bérlőjének.

*17. cikk***Független szakértők**

A tagállamok biztosítják, hogy az épületek energiahatékonysága tanúsításának, valamint a fűtési rendszerek és a légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatának elvégzésére független módon, képesített, és/vagy elismert szakértők által kerüljön sor, akik akár önálló vállalkozóként működnek, akár közjogi szervek vagy magánvállalkozások alkalmazottai.

▼B

A szakértőket szakértelmük figyelembevételével kell akkreditálni.

A tagállamok a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik a képzésre és akkreditálásra vonatkozó információt. A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető legyen vagy a képesített és/vagy elismert szakértők rendszeresen frissített jegyzéke, vagy azon akkreditált vállalatok rendszeresen frissített jegyzéke, amelyek ilyen szakértők szolgáltatásait kínálják.

*18. cikk***Független ellenőrzési rendszer**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a II. mellékletnek megfelelően független ellenőrzési rendszereket hozzanak létre az energiahatékonysági tanúsítványokra, valamint a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatáról készült jelentésekre vonatkozóan. A tagállamok külön rendszereket is létrehozhatnak az energiahatékonysági tanúsítványok ellenőrzésére, valamint a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatáról szóló jelentések ellenőrzésére.

(2) A tagállamok a független ellenőrzési rendszerek működtetésére vonatkozó hatásköröket átruházhatják.

Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy így tesznek, biztosítják, hogy a független ellenőrzési rendszereket a II. mellékletnek megfelelően működtessék.

(3) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett energiahatékonysági tanúsítványokat és helyszíni vizsgálati jelentéseket – kérésre – bocsássák az illetékes hatóságok vagy szervek rendelkezésére.

▼M1*19. cikk***Felülvizsgálat**

A Bizottság – a 26. cikk által létrehozott bizottság segítségével – legkésőbb 2026. január 1-jéig felülvizsgálja ezt az irányelvet az alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az elért haladás fényében, és szükség szerint javaslatokat tesz.

A Bizottság e felülvizsgálat részeként megvizsgálja, hogy a tagállamok – annak biztosítása mellett, hogy minden egyes épületnek meg kell felelnie az energiahatékonysági minimumkövetelményeknek – miként tudták alkalmazni az épületekkel és az energiahatékonysággal kapcsolatos uniós szakpolitikában az integrált kerületi vagy körzeti alapú megközelítéseket, például azon teljes felújítási rendszerek összefüggésében, amelyek egyetlen épület helyett területi alapon több épületre terjednek ki.

A Bizottság a 11. cikkel összhangban ezen belül értékeli, hogy szükséges-e az energiahatékonysági tanúsítványok továbbfejlesztése.

*19a. cikk***Megvalósíthatósági tanulmány**

A Bizottság 2020 előtt megvalósíthatósági tanulmányt készít, amelyben egyértelművé teszi egyrészt a különálló szellőzőrendszerek helyszíni vizsgálata, másrészt az energiahatékonysági tanúsítványokat kiegészítő,

▼ M1

szabadon választható épületfelújítási útlevel bevezetésének lehetőségeit és menetrendjét, hogy minőségi kritériumok alapján, egy energetikai audit elvégzését követően hosszú távú, lépésenkénti, az energiahatékonyság javítására alkalmas intézkedéseket és felújítást felvázoló felújítási tervet lehessen készíteni egy adott épülethez.

▼ B*20. cikk***Tájékoztatás**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy tájékoztassák az épületek vagy az önálló rendeltetési egységek tulajdonosait vagy bérlőit azokról a különböző módszerekről és gyakorlati megoldásokról, amelyek az energiahatékonyság fokozását szolgálják.

▼ M1

(2) A tagállamok tájékoztatják az épületek tulajdonosait vagy bérlőit különösen az energiahatékonysági tanúsítványokról, ezek rendeltetéséről és céljáról, a költséghatékony intézkedésekről, és adott esetben az épület energiahatékonyságának javítását szolgáló pénzügyi eszközökről, valamint a fosszilis tüzelőanyaggal működő kazánok fenntarthatóbb alternatívával való helyettesítéséről. A tagállamok ezt a tájékoztatást hozzáférhető és átlátható tanácsadási eszközök, például felújítási tanácsadás és egyablakos ügyintézés révén biztosítják.

▼ B

A tagállamok kérésére a Bizottság segítséget nyújt a tagállamoknak az (1) bekezdés és e bekezdés első albekezdésének alkalmazásában indított információs kampányok megrendezéséhez, amelyekkel uniós programok keretében is foglalkozhatnak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtásáért felelős személyeknek megfelelő iránymutatás és képzés álljon rendelkezésére. Az ilyen iránymutatásnak és képzésnek foglalkoznia kell az energiahatékonyság javításának fontosságával, és lehetővé kell tennie annak vizsgálatát, miként kombinálható optimálisan az energiahatékonyság javítása, a megújuló forrásokból származó energia használata, valamint a távfűtés és -hűtés alkalmazása az ipari vagy lakóterületek rendezése, megtervezése, beépítése és felújítása során.

(4) A Bizottság felkérést kap arra, hogy folyamatosan javítsa tájékoztató szolgáltatásait, különösen azt a weboldalt, amelyet a polgárok, szakemberek és hatóságok számára az épületek energiahatékonyságával foglalkozó európai portálként hoztak létre, annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat tájékoztatási és figyelemfelkeltő erőfeszítéseikben. Az említett weboldalon feltüntetett tájékoztatás tartalmazhat a releváns európai uniós és nemzeti, regionális és helyi jogszabályokra mutató linkeket, a nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveket bemutató Europa weboldalakra mutató linkeket, a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel kapcsolatos linkeket, továbbá példákat a nemzeti, regionális és helyi szintű legjobb gyakorlatokra. Az Európai Regionális Fejlesztési Alappal összefüggésben a Bizottság folytatja, és még intenzívebbé teszi tájékoztató szolgáltatásait annak érdekében, hogy megkönnyítse a rendelkezésre álló források felhasználását azáltal, hogy a finanszírozási lehetőségeket illetően segítséget és tájékoztatást nyújt az érdekelt feleknek, beleértve a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat is, figyelemmel a szabályozási keretben bekövetkezett legújabb változásokra is.

▼B*21. cikk***Konzultáció**

Az irányelv hatékony végrehajtásának elősegítése érdekében a tagállamok – az alkalmazandó nemzeti jogszabályokkal összhangban és indokolt esetben – konzultálnak az érintett felekkel, beleértve a helyi és regionális hatóságokat is. Az ilyen konzultáció különösen fontos a 9. és 20. cikk alkalmazása szempontjából.

*22. cikk***Az I. melléklet hozzáigazítása a műszaki fejlődéshez**

A Bizottság – a 23., 24. és 25. cikkel összhangban – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén hozzáigazítja az I. melléklet 3. és 4. pontját a műszaki fejlődéshez.

▼M1*23. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság az 5., a 8. és a 22. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. július 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5., a 8. és a 22. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5., a 8. vagy a 22. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼M1*26. cikk***Bizottsági eljárás**

- (1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

▼B*27. cikk***Szankciók**

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb 2013. január 9-ig közlik a Bizottsággal e rendelkezéseket, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot valamennyi későbbi, ezeket érintő módosításról.

*28. cikk***Átültetés a nemzeti jogba**

- (1) A tagállamok legkésőbb 2012. július 9-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 2–18. cikknek, valamint a 20. és 27. cikknek.

Ami a 2., 3., 9., 11., 12., 13., 17., 18., 20. és 27. cikket illeti, a tagállamok az említett rendelkezéseket legkésőbb 2013. január 9-től alkalmazzák.

Ami a 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15. és 16. cikket illeti, a tagállamok az említett rendelkezéseket – a hatóságok által elfoglalt épületekre vonatkozóan – legkésőbb 2013. január 9-től, az egyéb épületekre vonatkozóan pedig legkésőbb 2013. július 9-től alkalmazzák.

A 12. cikk (1) és (2) bekezdésének a bérbe adott egyes önálló rendeltetési egységekre történő alkalmazását 2015. december 31-ig elhalasztathatják. Ez azonban nem eredményezheti azt, hogy az érintett tagállamban kevesebb tanúsítvány kerül kiállításra, mint amennyit a 2002/91/EK irányelv alkalmazása esetén állítottak volna ki.

Amennyiben a tagállamok intézkedéseket fogadnak el, azoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. Tartalmazniuk kell egy nyilatkozatot is, amely szerint a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek a 2002/91/EK irányelvre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat megfogalmazását a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

▼B*29. cikk***Hatályon kívül helyezés**

Ezen irányelv értelmében a IV. melléklet A. részében megjelölt rendelettel módosított 2002/91/EK irányelv 2012. február 1-jétől hatályát veszti, az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozóan, a IV. melléklet B. részében meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A 2002/91/EK irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az V. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

*30. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

*31. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B*I. MELLÉKLET***Közös általános keretrendszer az épületek energiahatékonyságának kiszámításához****(a 3. cikk szerint)****▼M1**

1. Egy épület energiahatékonyságát a számított vagy mért tényleges energiafelhasználás alapján kell meghatározni, és annak tükröznie kell a helyiségek fűtéséhez, helyiségek hűtéséhez, használati meleg vízzel való ellátásához, szellőztetéséhez, beépített világításához és egyéb épülettechnikai rendszereihez szükséges szokásos energiaigényt.

Egy épület energiahatékonyságát mind az energiahatékonysági tanúsítvány, mind pedig az energiahatékonysági minimumkövetelményeknek való megfelelés céljára a primerenergia-fogyasztás kWh/m²/év egységben kifejezett számszerű mutatójával kell kifejezni. Az épület energiahatékonyságának meghatározására alkalmazott módszertannak átláthatónak és az innovációra nyitottnak kell lennie.

A tagállamoknak az Európai Szabványügyi Bizottságnak (CEN) adott M/480. sz. megbízás alapján kidolgozott átfogó szabványok, nevezetesen az ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 és az 52018-1, számú szabványok nemzeti mellékletei alapján kell ismertetniük nemzeti számítási módszerüket. Ez a rendelkezés nem jelenti az említett szabványok jogszabályba foglalását.

2. A helyiségek fűtéséhez, hűtéséhez, használati meleg vízzel való ellátásához, szellőztetéshez, világításához és az egyéb épülettechnikai rendszerekhez szükséges energia mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy a tagállamok által nemzeti vagy regionális szinten meghatározott egészségügyi, belső levegőminőségi és kényelmi szintek optimalizáltak legyenek.

A primerenergia kiszámítását az energiahordozónkénti primerenergia-tényezőkre vagy súlyozó tényezőkre kell alapozni, amelyek nemzeti, regionális vagy helyi, éves, továbbá lehetőség szerint szezonális vagy havi súlyozott átlagokon vagy ennél pontosabb, az egyes kerületi energiaellátási rendszerekből származó adatokon alapulhatnak.

A primerenergia-tényezőket vagy a súlyozó tényezőket a tagállamok határozzák meg. A tagállamok biztosítják, hogy az említett tényezőknek az energetikai jellemző kiszámítása során való alkalmazásakor a külső térelhatárolók esetében az optimális energiahatékonyságra törekedjenek.

A primerenergia-tényezőknek az épületek energetikai jellemzőjének kiszámítása céljából való kiszámítása keretében a tagállamok figyelembe vehetik az energiahordozón keresztül szolgáltatott megújuló energiát, valamint a helyben előállított és felhasznált megújuló energiát, feltéve, hogy erre megkülönböztetésmentes módon kerül sor.

- 2a. A tagállamok egy épület energiahatékonysága kifejezésének a céljából további számszerű mutatókat határozhatnak meg a teljes, a nem megújuló és a megújuló primerenergia-felhasználás, valamint kgCO₂eq/(m²·év) egységben kifejezett, üvegházhatásúgáz-kibocsátás vonatkozásában.

▼B

3. A módszertant legalább a következő szempontok figyelembevételével kell megállapítani:

a) az épület és a válaszfalak alábbi tényleges hőtechnikai jellemzői:

- i. hőkapacitás;
- ii. hőszigetelés;
- iii. passzív fűtés;
- iv. lehűlő elemek; és
- v. hőhidak;

▼B

- b) fűtési rendszer és melegvíz-ellátás, beleértve ezek hőszigetelési jellemzőit is;
- c) légkondicionáló rendszerek;
- d) természetes és gépi szellőztetés, amely a légtömorségre is kiterjedhet;
- e) beépített világítóberendezések (főként a nem lakóépületekben);
- f) az épület tervezése, elhelyezése és tájolása, beleértve az éghajlati körülményeket is;
- g) passzív napenergia-hasznosító rendszerek és árnyékolás;
- h) beltéri klimatikus körülmények, beleértve a tervezett belső mikroklímát is;
- i) belső hőterhelések.

▼M1

4. Figyelembe kell venni a következő szempontok kedvező hatását:

▼B

- a) helyi benapozási viszonyok, aktív napenergia-hasznosító rendszerek és megújuló forrásokból származó energián alapuló egyéb fűtési és villamosenergia-rendszerek;
 - b) kapcsolt energiatermelés által termelt elektromos áram;
 - c) táv- vagy tömbfűtési és -hűtési rendszerek;
 - d) természetes világítás.
5. A számítás céljából az épületeket indokolt a következő kategóriákba megfelelően besorolni:
- a) különböző típusú családi házak;
 - b) többlakásos épületek;
 - c) irodák;
 - d) oktatási épületek;
 - e) kórházak;
 - f) szállodák és éttermek;
 - g) sportlétesítmények;
 - h) nagy- és kiskereskedelmi szolgáltató épületek;
 - i) egyéb típusú energiafogyasztó épületek.

▼ **M1***IA. MELLÉKLET***AZ ÉPÜLETEK OKOS FUNKCIÓK FOGADÁSÁRA VALÓ ALKALMASSÁGÁNAK MÉRÉSÉRE SZOLGÁLÓ KÖZÖS ÁLTALÁNOS KERET**

1. A Bizottság meghatározza az okosépület-mutató fogalmát, valamint kiszámításának módszertanát annak értékelésére, hogy az épület vagy épületegység milyen mértékben alkalmas egyrészt arra, hogy működése igazodjon a használó igényeihez és a hálózathoz, másrészt energiahatékonyságának és általános teljesítményének javítására.

Az okosépület-mutatónak a következőket kell figyelembe vennie: az energiamegtakarítás növelésével kapcsolatos jellemzők, referenciamutatók és rugalmasság, valamint a jelentős mértékben összekapcsolt és intelligens készülékekből adódó kiterjesztett funkciók és képességek.

A módszertan keretében figyelembe kell venni olyan jellemzőket, mint az intelligens fogyasztásmérők, az épületautomatizálási és -szabályozási rendszerek, a beltéri levegő hőmérsékletének a szabályozására alkalmas önszabályozó készülékek, a beépített háztartási gépek, az elektromos járművek számára kialakított töltőpontok, az energiatárolás és a részletes funkciók, valamint az említett jellemzők közötti interoperabilitást, továbbá a beltéri klimatikus körülmények, az energiahatékonyság, a teljesítményszintek és a lehetővé tett rugalmasság szempontjából vett előnyöket.

2. A módszertannak az épülethez és az épület épülettechnikai rendszereihez kapcsolódó alábbi három fő funkción kell alapulnia:

- a) az épület energiateljesítménye és működése fenntartásának képessége az energiafelhasználásnak például megújuló forrásokból származó energia felhasználásával megvalósuló kiigazítása révén;
- b) a működésnek a használó igényeihez való igazításának képessége, megfelelő figyelmet fordítva a felhasználóbarát működésre, az egészséges beltéri klimatikus körülmények fenntartására, valamint az energiafelhasználásra vonatkozó adatszolgáltatás képességére; és
- c) az épület általános villamosenergia-szükségletének rugalmassága, beleértve azt, hogy az épület milyen mértékben nyújt lehetőséget az aktív és passzív, valamint az implicit és explicit fogyasztói reakcióban való részvételre a hálózattal összefüggésben, például rugalmasság és terhelésáthelyezési képesség révén.

3. A módszertanban továbbá figyelembe lehet venni az alábbiakat:

- a) a rendszerek (intelligens fogyasztásmérők, az épületautomatizálási és -szabályozási rendszerek, a beépített háztartási gépek, a beltéri levegő hőmérsékletének a szabályozására alkalmas önszabályozó készülékek, a beltéri levegő-minőség érzékelők és a szellőzőberendezések) közötti interoperabilitás, valamint
- b) a 2014/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 8. cikkében foglaltaknak megfelelően a meglévő hírközlő hálózatok, különösen a nagy sebességű technológia fogadására kész, épületen belüli fizikai infrastruktúra – például az önkéntes „széles sáv fogadására kész” címke –, valamint a többalakos épületekben található hozzáférési pontok meglétének kedvező hatása.

4. A módszertan nem befolyásolhatja kedvezőtlenül a meglévő nemzeti energiahatékonyági tanúsítási rendszereket, továbbá támaszkodnia kell a kapcsolódó nemzeti szintű kezdeményezésekre, figyelemmel a használó felelősségének elvére, az adatvédelemre, a magánélet védelmére és a biztonságra, összhangban az adatvédelemre és a magánélet tiszteltetésére alkalmazandó uniós joggal, továbbá a rendelkezésre álló legjobb kibebiztonsági technológiákkal.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/61/EU irányelve (2014. május 15.) a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről (HL L 155., 2014.5.23., 1. o.).

▼ **M1**

5. A módszertan keretében meg kell határozni az okosépület-mutató legmegfelelőbb formátumát, és a módszernek egyszerűnek, átláthatónak és könnyen érthetőnek kell lennie a fogyasztók, a tulajdonosok, a befektetők és a fogyasztói reakció piacának szereplői számára.

▼B*II. MELLÉKLET***Az energiahatékonysági tanúsítványok és helyszíni vizsgálati jelentések független ellenőrzési rendszere**

1. ► **MI** Az illetékes hatóságok vagy azon szervek, amelyekre az illetékes hatóságok átruházták a független ellenőrzési rendszer működtetésére vonatkozó hatáskört, véletlenszerűen kiválasztják az évente kiállított összes energiahatékonysági tanúsítvány egy részét, és ezeket ellenőrzésnek vetik alá. A kiválasztott mintának elég nagynek kell lennie ahhoz, hogy statisztikailag szignifikáns eredményeket biztosítson. ◀

Az ellenőrzésnek az alábbiakban megjelölt opciókon vagy azokkal egyenértékű intézkedéseken kell alapulnia:

- a) az épületnek az energiahatékonysági tanúsítvány kiállításához felhasznált inputadatai és a tanúsítványban feltüntetett eredmények érvényességi ellenőrzése;
 - b) az inputadatok ellenőrzése és az energiahatékonysági tanúsítványban feltüntetett eredmények igazolása, beleértve a megfogalmazott ajánlásokat is;
 - c) az épületnek az energiahatékonysági tanúsítvány kiállításához felhasznált inputadatainak teljes körű ellenőrzése, a tanúsítványban feltüntetett eredmények – beleértve a megfogalmazott ajánlásokat is – teljes körű igazolása, továbbá, ha lehetséges, az épület helyszíni felkeresése az energiahatékonysági tanúsítványban foglalt adatok és a tanúsított épület közötti megfelelés ellenőrzése céljából.
2. Azok az illetékes hatóságok vagy szervek, amelyekre az illetékes hatóságok átruházták a független ellenőrzési rendszer működtetésének hatáskörét, véletlenszerűen kiválasztják az évente kiállított összes helyszíni vizsgálati jelentésnek legalább egy statisztikailag jelentős hányadát, és az említett jelentéseket ellenőrzésnek vetik alá.

▼MI

3. Amennyiben egy adatbázis információkkal egészül ki, a nemzeti hatóságoknak nyomon követés és ellenőrzés céljából képeseknek kell lenniük a kiegészítés bevezetőjének azonosítására.

III. MELLÉKLET

Összehasonlító módszertani keret az épületek és az épületelemek energiahatékonyságára vonatkozó követelmények költségoptimalizált szintjeinek meghatározásához

Az összehasonlító módszertani keret lehetővé teszi a tagállamok számára az épületek és az épületelemek energiahatékonyságának, valamint az energiateljesítménnyel kapcsolatos intézkedések gazdasági vonatkozásainak meghatározását, és ezek összekapcsolását a költségoptimalizált szint megállapítása céljából.

Az összehasonlító módszertani keretet iránymutatásoknak kell kísérniük, amelyek felvázolják, hogyan kell e keretet alkalmazni a költségoptimalizált teljesítményszintek kiszámítása során.

Az összehasonlító módszertani keretnek lehetővé kell tennie a felhasználási sémák, a külső klimatikus körülmények, a beruházási költségek, az épületfajta, a karbantartási és üzemeltetési költségek (beleértve az energiaköltségeket és -megtakarításokat is), adott esetben az előállított energiából származó bevételek és az ártalmatlanítási költségek figyelembevételét. A keretnek az ezen irányelvvel kapcsolatos, releváns európai szabványokon kellene alapulnia.

A Bizottság továbbá:

- iránymutatásokat határoz meg az összehasonlító módszertani kerethez; ezen iránymutatások arra szolgálnak, hogy képessé tegyék a tagállamokat az alábbiakban felsorolt lépések megtételére,
- tájékoztatást nyújt az energiaárak hosszú távra becsült alakulásáról.

Az összehasonlító módszertani keret tagállami alkalmazásához paraméterekben kifejezett általános feltételeket kell megállapítani tagállami szinten.

Az összehasonlító módszertani keret előírja a tagállamoknak, hogy

- határozzanak meg referenciaépületeket, amelyek funkciójuk és földrajzi elhelyezésük alapján, beleértve a belső és külső klimatikus körülményeket is, reprezentatívak. A referenciaépületek közé lakó- és nem lakáscélú, új és meglévő épületek is tartoznak,
- határozzanak meg a referenciaépületek tekintetében értékelendő energiahatékonysági intézkedéseket. Ezek lehetnek önálló épületek egészére, önálló épületelemekre vagy épületelemek kombinációjára vonatkozó intézkedések,
- mérjék fel a referenciaépületek végső és primerenergia-szükségletét, a meghatározott energiahatékonysági intézkedések alkalmazásával,
- az összehasonlító módszertani keret elveinek alkalmazásával számítsák ki az (első francia bekezdésben említett) referenciaépületekre alkalmazott (a második francia bekezdésben említett) energiahatékonysági intézkedéseknek a várható gazdaságos élettartamra vetített költségeit (azaz a mindenkori nettó értéket).

Az energiahatékonysági intézkedéseknek a várható gazdasági élettartamra vetített költségeinek kiszámításával a tagállamok értékelik a különböző szintű energiahatékonysági minimumkövetelmények költség hatékonyságát. Ez lehetővé fogja tenni az energiahatékonyságra vonatkozó követelmények költségoptimalizált szintjeinek meghatározását.

▼B*IV. MELLÉKLET*

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv a későbbi módosításával**(a 29. cikk szerint)**

2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi
irányelv (HL L 1., 2003.1.4., 65. o.)

1137/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 311.,
2008.11.21., 1. o.)

csak a melléklet 9.9. pontja

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre és az alkalmazásra előírt határidők**(a 29. cikk szerint)**

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás időpontja
2002/91/EK	2006. január 4.	csak a 7., 8. és 9. cikk vonatkozásában: 2009. január 4.

V. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2002/91/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, 1. pont	2. cikk, 1. pont
—	2. cikk, 2. és 3. pont
2. cikk, 2. pont	2. cikk, 4. pont és I. melléklet
—	2. cikk, 5., 6., 7., 8., 9., 10. és 11.pont
2. cikk, 3. pont	2. cikk, 12. pont
2. cikk, 4. pont	2. cikk, 13. pont
—	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 5. pont	2. cikk, 15. pont
2. cikk, 6.pont	2. cikk, 16. pont
2. cikk, 7.pont	2. cikk, 17. pont
2. cikk, 8.pont	2. cikk, 18. pont
—	2. cikk, 19. pont
3. cikk	3. cikk és I. melléklet
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés	—
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés
—	5. cikk
5. cikk	6. cikk, (1) bekezdés
—	6. cikk, (2) és (3) bekezdés
6. cikk	7. cikk
—	8., 9. és 10. cikk
7. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (8) bekezdés és 12. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	11. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	12. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (1) és (2) bekezdés
	11. cikk, (3), (4), (5), (7) és (9) bekezdés
	12. cikk, (1), (3), (4), (5) és (7) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (1) és (3) bekezdés

▼B

2002/91/EK irányelv	Ezen irányelv
—	13. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, a) pont	14. cikk, (1) és (3) bekezdés
—	14. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, b) pont	14. cikk, (4) bekezdés
—	14. cikk, (5) bekezdés
9. cikk	15. cikk, (1) bekezdés
—	15. cikk, (2), (3), (4) és (5) bekezdés
—	16. cikk
10. cikk	17. cikk
—	18. cikk
11. cikk, bevezető szöveg	19. cikk
11. cikk, a) és b) pont	—
12. cikk	20. cikk, (1) bekezdés és 20. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
—	20. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés és 20. cikk, (3) és (4) bekezdés
—	21. cikk
13. cikk	22. cikk
—	23., 24. és 25. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
—	26. cikk (2) bekezdés
—	27. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	28. cikk
15. cikk, (2) bekezdés	—
—	29. cikk
16. cikk	30. cikk
17. cikk	31. cikk
Melléklet	I. melléklet
—	II–V. melléklet